When Halakhah and Ethics Collide, Part 2

The Freehof Institute of Progressive Halakhah

Twelve Minute Shiur #39

B. Bava Kama 38a

ת״ר: וכבר שלחה מלכות רומי שני סרדיוטות אצל חכמי ישראל ״למדונו תורתכם.״ קראו ושנו ושלשו. בשעת פטירתן, אמרו להם: דקדקנו בכל תורתכם ואמת הוא, חוץ מדבר זה שאתם אומרים: שור של ישראל שנגח שור של נכרי - פטור, של נכרי שנגח שור של ישראל, בין תם בין מועד - משלם נזק שלם, ממ״נ? אי רעהו דוקא, אפילו דכנעני כי נגח דישראל ליפטר! ואי רעהו לאו דוקא, אפילו דישראל כי נגח דכנעני לחייב! ודבר זה אין אנו מודיעים אותו למלכות.

 A Baraita: The Roman government once sent two officials to the sages of Israel, asking: "Teach us your Torah." They studied the entire corpus three times. When they left, they said: "We have studied the entire Torah in great detail. It is all true, except for this law that you have: 'When an ox belonging to a Jew attacks an ox belonging to a non-Jew, the (Jewish) owner is exempt from liability. When an ox belonging to a non-Jew attacks an ox belonging to a Jew, whether the attacking ox was tam or mu'ad, the (non-Jewish) owner must pay full damages.' Our objection is that either way you understand this, there's a problem! If the word 're'ehu' is to be taken literally, then if an ox belonging to a non-Jew gores an ox belonging to a Jew, the non-Jewish owner should also be held free of liability! If the word 're'ehu' is not to be taken literally, then even the Jewish owner of an ox that gores the ox of a non-Jew should be liable! But we won't report this matter to our government!"

Y. Bava Kama 4:3 (4b)

מעשה ששילח המלכות שני איסטרטיוטות ללמוד תורה מרבן גמליאל, ולמדו ממנו מקרא משנה תלמוד הלכות ואגדות. ובסוף אמרו לו: ״כל תורתכם נאה ומשובחת חוץ משני דברים הללו שאתם אומרים: בת ישראל לא תיילד לעכו״ם אבל עכו״ם מיילדת לבת ישראל; בת ישראל לא תניק בנה של עכו״ם אבל עכו״ם אבל עכו״ם מניקה לבת ישראל ברשותה.

גזילו של ישראל אסור ושל עכויים מותר.יי

באותו שעה גזר רבן גמליאל על גזילות עכו״ם שיהא אסור מפני חילול השם. שור של ישראל שנגח לשור של עכו״ם פטור וכו׳ בדבר הזה אין אנו מודיעין למלכות!״ אפי׳ כן לא מטין לסולמיה דצור עד דשכחון כולן.

The (Roman) government once sent two officials to learn Torah from Rabban Gamaliel. They learned Bible, Mishnah, Talmud, *halakhot*, and *agadot*. When they completed their studies, they said to him: "Your entire Torah is beautiful and worthy of praise, except for these two things that you hold. First, there's the rule that a Jewish woman is prohibited from serving as a midwife to a Gentile woman, even though a Gentile woman is permitted to serve as a midwife to a Jewish woman in the Jewish woman's home or property (*r'shutah*)."

Second, there's the rule that stolen property belonging to a Jew is forbidden for use, but stolen property belonging to a Gentile is permitted for use."

- 41 At that moment, Rabban Gamaliel decreed (*gazar*) that stolen property belonging to a Gentile is 42 forbidden because it is a profanation of the divine Name.
- Third, there's the rule that "When an ox belonging to a Jew attacks an ox belonging to a non-Jew,
- the (Jewish) owner is exempt from liability," etc. But we won't report this matter to the government!
 - Even so, the two officials had forgotten everything by the time they reached the Ladder of Tyre.

P'nei Moshe

עד דשכחון כולן. כל מה שלמדו ומן השמים היה זה.

They forgot everything they had learned; this was an act of Divine intervention.

B. Gitin 36 a-b

תנן התם: פרוסבול אינו משמט, זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן, שראה את העם שנמנעו מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגוי, עמד והתקיו פרוסבול.

וזה הוא גופו של פרוסבול: מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני, שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה, והדיינים חותמים למטה או העדים.

A *mishnah* states elsewhere (*M. Sh'vi'it* 10:3-4): A *prosbul* prevents the remission of debts [in the Sabbatical year]. This is one of the ordinances enacted (*hitkin*) by Hillel the Elder. For he saw that people were unwilling to lend money to one another and disregarded the Torah's instruction (Deut. 15:9): "Beware lest you harbor the base thought ('the seventh year, the year of remission, is approaching,' so that you are mean to your needy kinsfolk and give them nothing"). He therefore decided to institute the *prosbul*.

The text of the *prosbul* is as follows: "I hand over to you, So-and-so, the judges in such-and-such a place, [the debts that I am owed by So-and-so], so that I may be able to recover any money owing to me from So-and-so at any time I shall desire". And the *prosbul* was to be signed by the judges or witnesses.

ומי איכא מידי, דמדאורייתא משמטא שביעית, והתקין הלל דלא משמטא!

But is it possible that if according to the Torah the Sabbatical year releases debts Hillel can ordain that it should not release?

אמר אביי: בשביעית בזמן הזה, ורבי היא; דתניא, רבי אומר: וזה דבר השמיטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים, בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים. משמט כספים, בזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים.

Abaye said: He was dealing with the Sabbatical year in our time (after the destruction of the First Temple) according to the view of Rabbi, as it has been taught in a *baraita*: Rabbi says: [It is written, Deut. 15:2] "This is the matter of the release; [every creditor] shall release...". The text indicates here two kinds of release, one the release of land (= the Jubilee) and the other the release of money (debts). When the release of land is in practice the release of debts is also in practice; when the release of land is not in practice the release of money is not to be in practice.

89 ותקינו רבנן דתשמט זכר לשביעית. ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה, עמד והתקין 90 פרוסבול. 91 92 The Rabbis, however, ordained that it should be in practice, in order to keep alive the memory of 93 the Sabbatical year, and when Hillel saw that people refrained from lending money to one 94 another, he decided to institute the prosbul. 95 96 ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא משמטא שביעית, ותקינו רבנן דתשמט! 97 98 99 But is it possible that if according to the Torah the Sabbatical year does *not* release debts Hillel can ordain that it should release? 100 101 102 אמר אביי: שב ואל תעשה הוא. 103 104 Abaye explained: It is a case of "sit still and do nothing." 105 106 Rashi 107 והלוה הזה שב ובטל ואינו עושה המלוה לפרוע את חובו ולא עקר ליה בידים וכי האי גוונא מותר 108 לעקור דבר מן התורה כגון שופר ולולב... 109 110 111 The borrower is instructed to take no action to fulfill the *mitzvah* of repaying his debt. In 112 this way he does not take a positive action to uproot (cancel; annul) a mitzvah. This sort 113 of thing is permitted, as in the case of *shofar* and *lulav when* the first day of Rosh 114 Hashanah or Sukkot occurs on Shabbat... 115 116 רבא אמר: הפקר בייד היה הפקר, דאמר רי יצחק: מנין שהפקר בייד היה הפקר? שנאמי: וכל אשר לא 117 יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה. 118 119 Rava explained: The beit din has the power to expropriate property. For R. Isaac has said: How 120 do we know that the beit din has the power to expropriate? Because it says (Ezra 10:8) "And that 121 whosoever does not come within three days according to the decision of the princes and the 122 elders, all his property should be forfeited...".